

Архимандрит Јаков Канакис: Наша Пресвета Дјева и Црква

Дјева Марија није само обична жена, нити је богиња. Она је посебна особа коју је Бог изабрао да буде Његова мајка и, према томе, мајка целог света. На Божић, којем се постепено приближавамо, теолошки дискурс се сасвим исправно усредсређује на Личност Исуса Христа, који је Бог и човек. Дан после Божића, међутим, прослављамо сабор Богородице, односно сабор верних прославља особу која нам је у извесном смислу „донела“ празник претходног дана, у овом случај то је Богородица која нам је дала Христа.

Однос између Христа и Марије је јединствен, јер је Мајка Божија и само она Његова мајка и Његов слуга. У свом одговору на поздрав Арханђела, она је пристала да сачува тајну инкарнације. Она је родила Бога, представљајући Његов народ и потврђујући са Њим нови завет. Она није симбол, она је особа која је кроз своју материцу дала Христу Његову људску природу, јер је то било нешто што Он до тада није имао. Она је била нормална особа и стога је Христос, кога је родила, био и нормалан и савршен.

Оци Цркве је зову „Друга Ева“, или „Нова Ева“, пошто је њен одговор,

„Слажем се“ [буквално „Нека буде“] уклонио „почетно проклетство“ и отворио пут за „новог Адама“ да ступи у заједницу са Богом. Али било је још нешто у вези са добровољним пристанком наше Дјеве: њено поистовећивање са Црквом. Црква и Марија су идентичне и паралелне у погледу тајне оваплоћења. То је мистерија мајчинства и усвојења, у исто време, коју активира Дух Свети (Мат. 1, 20; Лк. 1, 35). Ово се остварује пре свега у односу на Христа (Лк. 1, 31; Дела 12, 5), али и на удове Његовог тела (Јн. 19, 26).

Погледајмо ближе однос између Богородице и Цркве.

Као што смо рекли, веза између њих две је нераскидива, јер је Бог кроз Богородицу постао човек, а самим тим и брат и пријатељ свих нас. Он је поглавар Цркве чији смо сви ми чланови. Црква је Његово тело и Он је њена глава (Кол. 1, 18). Захвални смо за ово велико чудо и славимо Богородицу што је омогућила наше усвајање од стране Христа. Зато Богородица није одсутна из Цркве, из нашег богослужења, наших химни, наших икона и наших свакодневних молитава према њој. Мајка Црква је Богородица и, у извесној мери, оне су идентичне, јер је Христос суштина и центар и једне и друге. Христос лежи у утроби своје мајке, али Га налазимо и у Цркви, која личи на њену материцу. И једни и други нам дају оваплоћеног Христа, савршеног Бога и савршеног човека.

Црква је невеста Христова (Еф. 5, 32), невеста која је дјева и која је „сазидана“ на Дјеви Марији. Дакле, сваки хришћанин који жели да се сједини са Христом позван је да буде Његова невеста. Свети Павле, апостол незнабожаца, то подвлачи када, обраћајући се Коринћанима, каже: „ Јер ревнујем за вас Божијом ревношћу, јер вас обручих мужу јединоме, да дјевојку чисту приведем Христу. (II Кор. 11, 2).

pemptousia.com

mitropolija.com